

БЕБЕХ Каріна , здобувачка вищої освіти II курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **ГОРЮК Юлія**, доктор ветеринарних наук, доцент
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»
м.Кам'янець-Подільський, Україна

ЛІМФАТИЧНА СИСТЕМА У ТВАРИН

Лімфатична система – сукупність судин, тканин і органів, які служать джерелом клітин, що відіграє ключову роль у підтриманні імунітету, фільтрування, забезпечує пересування лімфи по лімфатичних судинах, поверненню надлишку тканинної рідини в кров і сприяє регуляції рідинного балансу, а також у видаленні продуктів обміну та шкідливих речовин з організму. Вона тісно пов'язана з кровоносною системою і є одним із основних захисних механізмів тіла. У свою чергу складається з лімфатичних судин, лімфатичних вузлів і спеціальної рідини – лімфи. Її завданням є: забезпечувати захист організму від інфекцій, підтримувати рідинний баланс та транспортувати поживні речовини.

Метою роботи було вивчення особливостей роботи лімфатичної системи у тварин.

Основними компонентами лімфатичної системи є лімфатичні судини, лімфа капіляри, лімфатичні вузли, селезінка, тимус, мигдалики та аденоїди. Лімфатичні капіляри, що є початковою ланкою присутні майже в усіх тканинах та органах. Вони розташовані у міжклітинній речовині.

Найхарактернішою ознакою лімфатичних капілярів є сліпий початок. У поєднанні лімфатичні капіляри формують замкнені лімфокапілярні сітки, які у плоских структурах розташовуються в одній площині, і паренхіматозних органах.

Лімфатичні судини мають клапани, що запобігають перетоку лімфи у зворотній бік. За рахунок звужень в ділянці клапана і розширення після нього вони набувають чіткоподібного вигляду. Розрізняють поверхневі й глибокі лімфатичні судини. Глибокі кровоносні судини входять до складу судинно-нервових пучків. Лімфатичні судини перериваються лімфатичними вузлами, з погляду яких лімфатичні судини поділяють на приносні та виносні.

Шляхом злиття великих лімфатичних судин утворюються лімфатичні стовбури. Основні стовбури: яремні, підключичні, бронхосередостінні, поперекові, кишкові. Праві яремні підключичні і бронхосередостінчасті стовбури зливаючись утворюють праву лімфатичну протоку, яка впадає у правий венозний кут. Злиттям правого і лівого поперекових стовбурів формується грудна протока, яка простягається від рівня 1-го попереку – 12-го груд. до лівого венозного кута. У кінцевому відділі протоки впадають ліві яремні підключичні та бронхосередостінчасті стовбури.

Також вважається, що порушення роботи лімфатичної системи можуть призвести до серйозних захворювань, таких як лімфедема (набряк кінцівок), інфекції, і навіть рак лімфатичної системи (лімфома).

Таким чином ми можемо підвести підсумки, що лімфатична система є критично важливою для захисту організму від інфекцій, підтримання рідинного балансу та транспортування поживних речовин. Її органи та тканини працюють разом, щоб фільтрувати шкідливі частинки, забезпечувати імунний захист і підтримувати здоров'я тканин. Порушення роботи лімфатичної системи може серйозно вплинути на загальний стан організму, тому важливо вести активний спосіб життя та своєчасно лікувати інфекції.

УДК: 636.09:614.9.636.2.636.03

БЛИЧ Дмитро, здобувач вищої освіти ОС «Магістр»

Спеціальності 211 «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **Володимир МІЗИК**, асистент, кафедри ветеринарного акушерства, внутрішньої патології та хірургії,

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м.Кам'янець-Подільський, Україна

МЕТОДИ ТЕРАПІЇ ХВОРИХ КОРІВ ЗА ХРОНІЧНОГО СУБКЛІНІЧНОГО ЕНДОМЕТРИТУ

Однією з найпоширеніших проблем, яка призводить до порушень функції відтворення та передчасного вибракування продуктивних корів, є хронічний субклінічний ендометрит. Згідно літературних джерел [1,2], патологія може охоплювати до 30% молочного стада, а інколи досягає і 70% .

При хронічних запальних процесах спостерігається розвиток стійких змін в слизовій оболонці матки у вигляді ерозій і виразок, що обумовлює десквамацію покривного епітелію та зникнення карункулів. Структурні і гістохімічні зміни з порушенням репродуктивної функції призводять до незворотних змін і неплідності [3].

Саме тому, питання пошуку нових ефективних способів терапії хворих на прихований метрит корів є особливо актуальним і відповідає сучасним проблемам тваринництва.

Мета роботи: вивчити ефективність різних методів терапії хворих корів за хронічного субклінічного метриту.

Дослідження проводили протягом 2024 року в умовах ПП «Калинський Ключ» Кам'янець-Подільського району Хмельницької області на коровах української молочної чорно-рябої породи, у яких проявлялися класичні ознаки прихованого (субклінічного) ендометриту. Захворювання, як правило, супроводжувалося чисельними непродуктивними осіменіннями. В той же час статеві цикли у переважної більшості тварин проявлялися регулярно через кожні 19-20 діб, і лише в окремих тварин – аритмічно. При ректальному дослідженні хворих